

בש"פ 6514/15 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6514/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני

בקשה שמינית להארכת מעצר המשיבים ב-90 ימים
החל מיום 9.10.2015 או עד למתן פסק הדין
בתפ"ח 31040-04-13

בשם המבקשת: עו"ד שרית משגב

בשם המשיבים 1, 2 ו-4: עו"ד אדוארדו מייסלף

ב"כ המשיב 3: עו"ד מוסטפא יחיא

החלטה

1. בקשה שמינית להארכת מעצר המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים החל מיום 9.10.2015 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח עמוד 1

31041-04-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם מעשים פליליים שונים שמטרתם היא הוצאה לפועל של פיגוע ירי נגד יהודים המגיעים להתפלל בהר הבית ונגד כוחות המשטרה המוצבים במקום. על פי המתואר בכתב האישום, בחודש פברואר 2013 לערך, גייס המשיב 1 את המשיבים 2, 4 ואחרים לחוליה שפעלה להוציא לפועל את התכנית האמורה. המשיב 1 אף יצר קשר עם פעילי טרור בניסיון לקבל תמיכה בהדרכה ובאספקה של אמצעי לחימה. חברי החוליה נפגשו במהלך החודשים פברואר-מרץ 2013 מספר רב של פעמים ואף תכננו וניסו לחטוף יהודי במטרה לקחת את נשקו ולרצחו. כתב האישום מפרט שלל מעשים, ודי לצרכינו אנו לציין כי הוא מייחס למשיבים, בין היתר, ניסיון חטיפת נשק משוטר, אימונים צבאיים אסורים, ניסיון לרכוש נשק וניסיונות חטיפה ורצח לשם השגת נשק (חלק מהעבירות בגין מעשים אלה מיוחסות לכל המשיבים והיתר רק לחלק מהם).

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים נגדם, והמשיבים נעצרו בהסכמתם. משפטם של המשיבים נמשך כשנתיים ובמהלכו נותרו המשיבים עצורים בהתאם להחלטות בית משפט זה, שהתקבלו כולן בהסכמת המשיבים. ביום 13.7.2015 ניתנה הכרעת הדין בעניינם של המשיבים, בגדרה זוכו המשיבים 3 ו-4 מהעבירות העיקריות שיוחסו להם והורשעו כל אחד בשתי עבירות של אימונים צבאיים אסורים ובעבירה של ניסיון לנשיאת נשק בלבד. בו ביום גזר בית המשפט המחוזי את דינם של המשיבים 3 ו-4 וקבע כי לצורך עונשם ניתן להסתפק בתקופת המעצר עד לאותו מועד. בית המשפט הורה על שחרורם של המשיבים 3 ו-4 לאלתר, אך נעתר לבקשת המדינה להאריך את מעצרם ב-72 שעות לאחר שהמדינה הודיעה כי בכוונתה להגיש ערעור על הזיכוי.

4. המדינה ערערה על פסק הדין בעניינם של המשיבים 3 ו-4 (ע"פ 4940/15). במקביל ביקשה המדינה את עיכוב ביצוע ההחלטה על שחרורם עד תום הליכי הערעור, ובקשתה זו התקבלה (החלטת השופט נ' סולברג מיום 20.7.2015). ביום 2.9.2015 נשמע הערעור. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה והורה על החזרת התיק לבית המשפט המחוזי לבחינה קונקרטי של התוספת הראייתית הנדרשת באישומים השונים בתיק. כן הורה בית המשפט על המשך מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים נגדם, בכפוף לדיני המעצרים, והנחה את בית המשפט המחוזי "לקיים המשך הדיון בהקדם לפי אפשרות יומנו".

5. ביום 7.9.2015 אמורים היו להישמע טיעוני המשיבים 1 ו-2 לעונש, ואולם תחת זאת, בהסכמת המשיבים 1 ו-2, קבע בית המשפט המחוזי כי יש לראותם כאילו אף הם היו משיבים בערעור המדינה בבית משפט זה והערעור התקבל גם בעניינם, ומשכך קבע כי הכרעת הדין המשלימה תינתן במאוחד לגבי כל הנאשמים בתיק. כן נקבע כי הצדדים יוכלו להשלים טיעוניהם בכתב בנוגע לשאלת התוספות הראייתיות בעניינם של כל המשיבים, וכי דיון משלים יתקיים ביום 26.10.2015.

תשעים ימים נוספים חלפו מאז מתן ההחלטה האחרונה על מעצרם של המשיבים, ומכאן בקשת המדינה.

6. בבקשה נטען כי יש הכרח בהמשך מעצרם של המשיבים למשך תשעים ימים נוספים או עד למתן פסק הדין בעניינם, שכן העבירות המיוחסות להם הן חמורות מאוד. הודגש, כי בחלק מהמקרים הגיעו המשיבים לשלבים סופיים של הוצאה לפועל. כמו כן נטען, כי נשקפת מהמשיבים מסוכנות גבוהה, וכי העבירות המיוחסות להם מקימות עילות מעצר סטטוטוריות הואיל ומדובר בעבירות ביטחון ועבירות של אלימות חמורה. בהקשר זה הודגש, כי לעמדת המדינה אין

בנמצא חלופה אשר תוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיבים. בנוסף נטען, כי אם יורשעו המשיבים בדין צפוי עונשם להיות חמור, ועל כן יש חשש מובנה מפני הימלטותם מהדין.

7. בטיעון לפני בעל פה חזרה באת כוח המדינה על טענותיה שבכתב. צוין כי אכן נעשה מאמץ על ידי כל הצדדים לסיום ההליך בהקדם ונקבעו מועדים להגשת סיכומי הצדדים בכתב וכן דיון משלים, כולם במהלך חודש זה. כן הודגש כי מדובר למעשה בנאשמים שכבר הורשעו על ידי בית המשפט קמא.

מנגד, טענו באי כוח המשיבים כי בשלב הזה של ההליכים, נוכח התמשכות ההליך והתקופה הארוכה בה שוהים המשיבים במעצר (למעלה משנתיים), ולאור הכרעת הדין, נקודת האיזון השתנתה ויש מקום לשקול שחרור המשיבים לחלופת מעצר. כן נטען כי החזרת התיק לבית המשפט המחוזי לא בהכרח תשנה את התוצאה. לבסוף נטען כי מעצר המשיבים כיום הוא למעשה לפי סעיף 22 לחוק המעצרים ואין מדובר בהליך לפי סעיף 62 לאותו חוק.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. ראשית יש להבהיר כי מדובר בהליך הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים ולא בהליך לפי סעיף 22 לחוק האמור, כטענת בא כוח המשיב 3. כמצוין לעיל, בית משפט זה קיבל את ערעור המדינה על הכרעת הדין והחזיר את התיק לבחינה מחודשת לענין קיומן של "תוספות ראיות באישומים השונים שבתיק". כן הורה בית המשפט על המשך החזקת המשיבים במעצר עד תום ההליך "בכפוף לדיני המעצרים". משמעות הדברים היא החזרת ההליך למסלול השמיעה לפני בית משפט קמא לנקודת הזמן שלפני מתן הכרעת הדין, והדברים חלים אף באשר לדיני המעצר עד לתום ההליכים, היינו התקופות הקצובות הקבועות בחוק, לרבות אפשרות הארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק.

10. אכן מדובר בבקשה שמינית להארכת מעצר, וככל שמתארכת תקופת המעצר הנטל על התביעה, המבקשת את הארכתו, כבד יותר. עם זאת, העבירות המיוחסות למשיבים הן עבירות ביטחוניות חמורות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית. כמו כן, כפי שנקבע בהחלטת השופט סולברג, הנזכרת לעיל, "גם החשש להימלטות המשיבים מאימת הדין אינו חשש בעלמא" (פסקה 14 שם).

11. ההליכים בתיק מצויים "בישורת האחרונה". בית משפט זה הנחה כאמור לקיים את המשך הדיון בתיק בהקדם, ואכן נקבעו מועדים לסיכומים - בכתב ובעל פה - עוד במהלך חודש זה, ויש לקוות כי הכרעת הדין המתוקנת תינתן במועד קרוב גם כן.

12. בנסיבות אלה, למרות התמשכות ההליכים, אין מנוס מהארכת מעצרם של המשיבים.

13. אשר על כן אני מקבל את בקשת המדינה ומורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב- 90 ימים החל מיום 9.10.2015, או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 31041-04-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ו (6.10.2015).

ש ו פ ט
